

Észrevételek

Elolvasva az emlékeztetőt, egy-két hozzáfűznivalóm van, amelyeket szeretnék tudomásodra (HF) illetve a PT tudomására hozni

1) Tananyag: A presztízs-szemponthoz szigorúan mellőzve az Oktatási Bizottság és az intézet igazgató folyamatosan és alapos körtekintéssel foglalkozzon a kurikulumból hiányzó, vagy a tudomány fejlődése révén helyet követelő új tárgyak, ismeretek beemelésére a tananyagba, s ugyanakkor küszöbölje ki a felesleges (túlhaladott, jelentéktelen vagy túl marginális) ismeretek oktatását és szüntesse meg az átfedéseket (az éppen divatos témák többek általi párhuzamos előadását).

2) Belterjesség: Túl sok a "benmaradás". Kívánatos lenne, hogy a kiemelkedő tehetségek nem végzés után benn maradva, hanem pályázat útján, egy-két év "külvilágbeli" gyakorlati tapasztalatgyűjtést követve "visszahívással" kerülhessenek be a tantestületbe és törekedni kellene, hogy más egyetemeken diplomát szerzett/doktorált, vagy már hosszabb külföldi működés után lévő fiatal emberek biztosítsák az oktatói kar "vérfriességét". ("Külvilágról érkezvén" annak idején lépten-nyomon tapasztaltam a belső barátságok, összefonódások káros, a valós értékelést meggátló, torzító hatását (kitüntetések, előléptetések, véleményezések, stb. esetén).

3) Korfa: Javasolom, hogy a tanulmányaik során kiemelkedő képességeket és szakmai elhivatottságot mutató végzett hallgatók további pályafutását rendszeresen kísérje figyelemmel az intézet vezetősége (esetleg valakit címetten fel lehetne kérni e feladat ellátására) és közülük a kutatás és oktatás iránt elkötelezetteket kérjen fel pályázásra, amikor kiír az Intézet egy-egy adjunktusi vagy docensi álláspályázatot.

4) Apróságok, de sokkal többet nyomnak a latban, mint azt sokan gondolnák: Több tiszteletet kellene tanúsítaniuk az előadóknak, az intézményük, saját szerepük és a leendő kollégáik iránt. Az előadók ügyeljenek anyanyelvük helyes használatára (igekötők, hangsúly, stb.), mellőzzék a szellemeskedéseket, "haverkodásokat", a köznapi és szak-szlengek, szükségtelen idegen kifejezések használatát és ugyanígy a felesleges tudálékosságot, nagyképűsködést és tartsák meg a "3 lépés távolságot".

5) Nem ártana bővíteni az ipari együttműködések, nemcsak anyagi, de szakmai szempontból is és időnként meghallgatni a "felhasználók" javaslatait, kritikáját, kívánságait. Érdemes volna e célból címetten ilyen célú találkozókat szervezni, pl. a gyógyszergyárakkal. Ez, többek között, a BME-vel szemben fennálló hátrányunkat mérsékelhetné. Pl. célszerű volna az anno általam bevezetett nagy-műszer-használat (mérés-ismeret, alkalmazás, stb.) oktatásának - szakirány keretében - felfriítése és az egykor általam javasolt, de hamar elhalt, betét-oklevéllel dokumentálása. (Ez egyaránt vonzerőt jelentett a legkiválóbb hallgatók és a kezdő munkatársat kereső intézmények számára). Előadókat, nagyjából, nem a házból kellene felkérni, hanem a legkiemelkedőbb, nagy tapasztalattal rendelkező, hazai specialistákat/szaktekintélyeket.